

určitá, zatiaľ čo predčasné zastavenie rybolovu mu spôsobuje škodu formou straty príležitosti spočívajúcej v tom, že nemohol vykonať lov rýb v rozsahu celej svojej kvóty.

Po druhé sa odvolateľ domnieva, že Všeobecný súd porušil článok 7 ods. 1 nariadenia (ES) č. 2371/2002 ⁽²⁾ a dopustil sa zjavne nesprávneho posúdenia. Podľa článku 7 vyššie uvedené nariadenie môže Komisia prijať mimoriadne opatrenia len v prípade vážneho ohrozenia zachovania vodných zdrojov. Komisia pritom nepreukázala, že by počas rybolovnej sezóny tuniaka modroplutvého v roku 2008 došlo k lovu rýb nad rámec kvót.

Po tretie prijatie nariadenia (ES) č. 530/2008 malo za následok obmedzenie činnosti odvolateľa v rozpore s článkom 15 prvým odsekom Charty základných práv, ktorý stanovuje, že každý má právo na prácu a vykonávanie slobodne zvoleného alebo prijatého povolania.

Po štvrté prijatie nariadenia (ES) č. 530/2008, ktoré zakazuje rybolov tuniaka modroplutvého od 16. júna 2008, je v rozpore so zásadou právnej istoty, keďže na osoby podliehajúce súdnej právomoci sa majú vzťahovať jasné a stále pravidlá.

Po piate prijatie nariadenia (ES) č. 530/2008 je v rozpore so zásadou legitímnej dôvery. Podľa odvolateľa totiž osoby podliehajúce súdnej právomoci musia mať primeranú istotu vo vzťahu k prevzatým záväzkom. Vzhľadom na to, že rybolov tuniaka modroplutvého bol vo Francúzsku pôvodne povolený až do 30. júna 2008, odvolateľ teda oprávnenne veril, že svoju rybolovnú činnosť bude môcť vykonávať až do tohto dátumu.

Nakoniec prijatie nariadenia (ES) č. 530/2008 bolo v rozpore s právom odvolateľa vlastníť majetok, ktoré je pritom chránené článkom 1 protokolu k EDLP. Keďže vylovený tuniak modroplutvý je majetkom v zmysle tohto článku, predčasné zastavenie rybolovu spôsobuje odvolateľovi vážnu hospodársku ujmu a pripravuje ho o potenciálnu pohľadávku.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 530/2008 z 12. júna 2008, ktorým sa ustanovujú núdzové opatrenia, pokiaľ ide o lov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori (Ú. v. EÚ L 155, s. 9).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. ES L 358, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460).

Odvolanie podané 21. decembra 2012: Ballast Nedam NV proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 27. septembra 2012 vo veci T-361/06, Ballast Nedam/Komisia

(Vec C-612/12 P)

(2013/C 71/16)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Ballast Nedam NV (v zastúpení: A. R. Bosman a E. Oude Elferink, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor

— v celom rozsahu alebo čiastočne zrušil rozhodnutie Všeobecného súdu, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku,

— v prípade, že sa odvolaniu vyhovie,

— v celom rozsahu alebo čiastočne vyhovel návrhom, ktoré podala spoločnosť Ballast Nedam v konaní na prvom stupni,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania vynaložených v konaní na oboch stupňoch.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Ballast Nedam svoje odvolanie zakladá na dvoch odvolacích dôvodoch.

Vo svojom **prvom odvolacom dôvode** uvádza, že Všeobecný súd porušil článok 27 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 ⁽¹⁾ a jej práva na obhajobu tým, že (čiastočne) nezrušil rozhodnutie Komisie ⁽²⁾ v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Ballast Nedam. Všeobecný súd nezohľadnil, že oznámenie o výhradách bolo v zásadnom bode nejasné, nedospel z toho však k záveru, že Komisia porušila jej práva na obhajobu.

Na odôvodnenie tohto tvrdenia spoločnosť Ballast Nedam po prvé uvádza, že Všeobecný súd v napadnutom rozsudku síce konštatoval, že oznámenie o výhradách bolo v zásadnom bode nejasné, nedospel z toho však k záveru, že Komisia porušila jej práva na obhajobu.

Po druhé je nesprávne konštatovanie Všeobecného súdu, že Komisia v oznámení o výhradách uviedla dostatočné údaje,

aby bolo možné preskúmať, o aké skutočnosti a okolnosti sa opiera pri odôvodnení svojho tvrdenia v súvislosti s existenciou porušenia, jednoznačne uviedla, ktoré podniky môžu očakávať pokutu. Pokiaľ sa toto konštatovanie týka spoločnosti Ballast Nedam, je založené na nesprávnom výklade judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa požiadaviek, ktoré treba klásť na obsah oznámenia o výhradách. Relevantné je pritom, že dcérska spoločnosť, ktorej porušenie sa pripisuje spoločnosti Ballast Nedam, sa v oznámení o výhradách neuvádza.

Po tretie spoločnosť Ballast Nedam napáda konštatovanie Všeobecného súdu, že na základe oznámenia o výhradách nemohla nevedieť, že ako materská spoločnosť spoločnosti Ballast Nedam Grond en Wegen B.V. (ďalej len „BN Grond en Wegen“) bude adresátom konečného rozhodnutia Komisie. Všeobecný súd tým okrem iného nezohľadnil rozsah judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej treba v oznámení o výhradách uviesť, v akom postavení sa podniku kladú za vinu tvrdené skutočnosti.

Po štvrté Všeobecný súd pri preskúmaní, či Komisia dodržala práva ma obhajobu, nesprávne zohľadnil údajnú vecnú odpoveď od spoločnosti Ballast Nedam na oznámenie o výhradách.

Vo svojom **druhom odvolacom dôvode** spoločnosť Ballast Nedam uvádza, že Všeobecný súd porušil právo Únie tým, že nesprávne uplatnil základné princípy, ktoré platia v súvislosti s otázkou, kedy možno materským spoločnostiam pripísať porušenia kartelového práva. Podľa názoru spoločnosti Ballast Nedam sa všeobecný súd dopustil právne nesprávneho posúdenia tým, že konštatoval, že Komisia uvedenú spoločnosť môže považovať za zodpovednú za porušenie článku 81 ES napriek tomu, že Komisia porušenie nezistila.

Na odôvodnenie odkazuje spoločnosť Ballast Nedam po prvé na to, že Všeobecný súd v rozsudku z 24. marca 2011, Tomkins/Komisia (T-382/06, Zb. s. II-1157) konštatoval, že zodpovednosť materskej spoločnosti nemôže presiahnuť zodpovednosť dcérskej spoločnosti, ktorej porušenie kartelového práva sa pripisuje. Vyplýva z toho, že porušenie nemožno materskej spoločnosti pripísať, pokiaľ a kým ho Komisia nezistila.

Spoločnosť Ballast Nedam v tejto súvislosti uvádza, že voľná úvaha Komisie pri rozhodovaní, ktoré jednotky v rámci podniku možno považovať za zodpovedné za porušenie kartelového práva, nesiahá tak ďaleko, že na jej základe možno materskú spoločnosť považovať za zodpovednú za porušenie, ktoré sa nezistilo.

Spoločnosť Ballast Nedam napáda okolnosť, že Všeobecný súd zohľadnil, že uvedená spoločnosť nevyvrátila domnienku, že vykonávala rozhodujúci vplyv na správanie na trhu spoločnosti

BN Grond en Wegen. Táto okolnosť je v úzkej súvislosti s porušením jej práv na obhajobu a okrem toho nie je z právneho hľadiska relevantná.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

(²) Rozhodnutie Komisie K(2006) 4090 v konečnom znení z 13. septembra 2006 o konaní podľa článku 81 [ES] (vec COMP/F/38.456 — Bitúmen — Holandsko).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation (Francúzsko) 2. januára 2013 — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières/Humeau Beaupreau SAS

(Vec C-2/13)

(2013/C 71/17)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľia: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Odporkyňa: Humeau Beaupreau SAS

Prejudiciálna otázka

Má sa v procese výroby obuvi napnutie klenku opäťka a zdrsnenie tohto opäťka a podrážky, ktoré predchádzajú ich zmontovaniu, kvalifikovať ako „montáž“ alebo „spracovanie na dokončenie ich výroby“ v zmysle bodu VII vysvetliviek k všeobecnému pravidlu 2 písm. a) pre výklad harmonizovaného systému?